

Nº13 Setembre 2019

Recordant l'estiu

L'estiu, poc a poc, va marxant del nostre record i ens anem situant, també a poc a poc, de cara al curs, mirant el futur. Voldria abans de deixar marxar del tot l'estiu compartir com ha anat tot plegat i algunes fotos del que hem viscut parroquialment.

La gran primera activitat de l'estiu van ser els campaments a Canet d'Adri. Els fem a

la casa d'uns feligresos de Cardedeu conjuntament amb la Parròquia de Montornès. Van ser extraordinaris. Aquest any hi van anar només infants de primària, de quart, cinquè i sisè. Són els campaments de la ktkolla als quals convidem els nens que han fet la primera comunió perquè s'animin a participar dels grups de postcomunió. Van anar-hi uns 35 nens i nenes de Paret i 20 de Montornès, més uns quinze adults. A l'equip

d'intendència i logística comptàvem amb el Joan Molins i la Carme Farrés. Ens van ajudar molt i ells també van gaudir molt dels campaments. Aquest cop no vam comptar amb la presència de cap monitor de Paret i només un de Montornès, coses que passen, la qual cosa ens va obligar a cercar monitors d'altres parròquies i moviments joves. Ens en vam sortir, perquè sense monitors no hi ha campaments. Un dels monitors, que és de Barcelona, l'hem fixat per fer de monitor de la ktkolla.

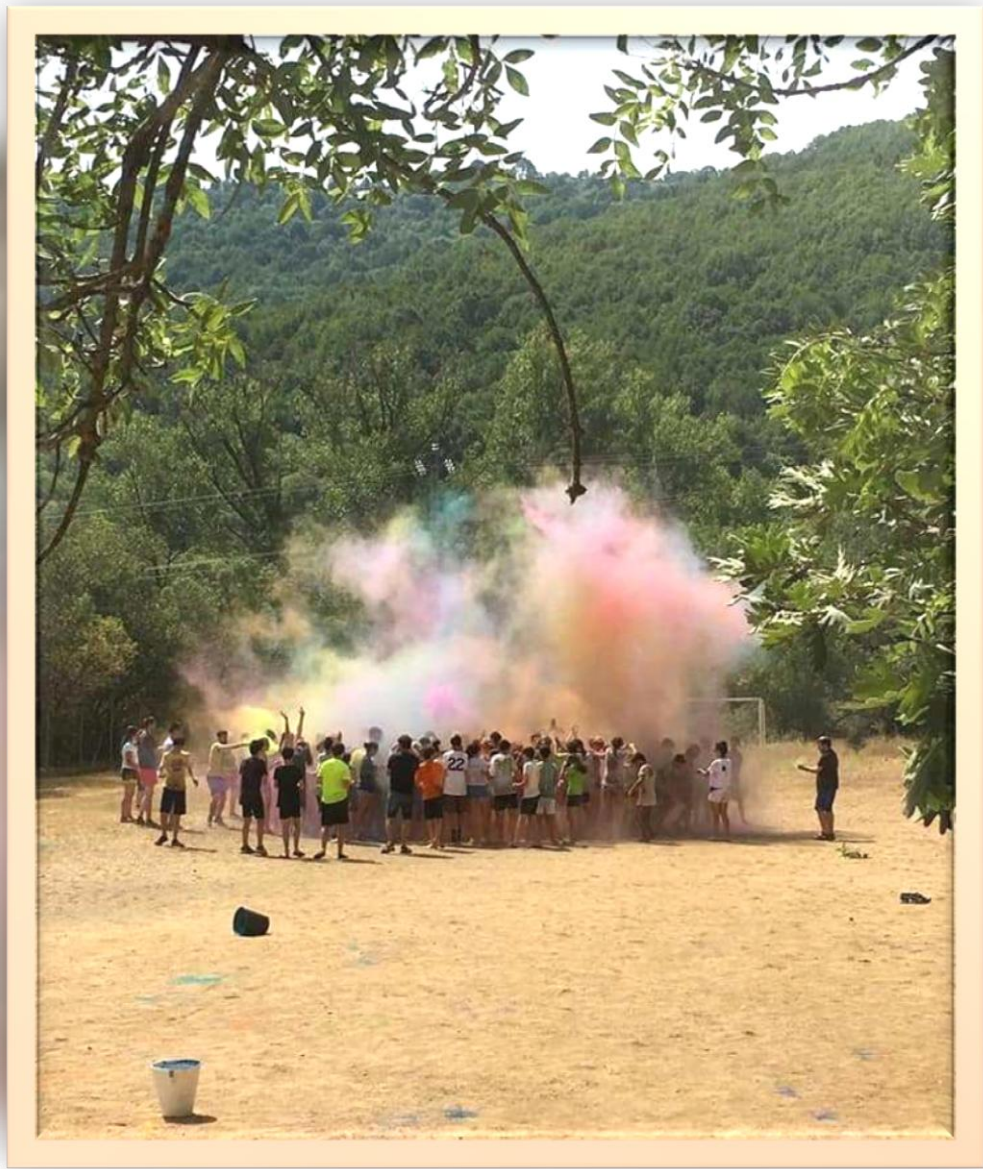

La segona tanda de campaments va ser amb els adolescents de l'ESO. L'estiu passat van participar dels campaments de la ktkolla, però aquest estiu veia que no teníem places per a ells. M'explico: en tenir cada cop més infants a la ktkolla (cada curs hi ha un grup més) i tenir les places limitades als campaments a un número de 35 aprox., no hi havia places per als adolescents. Aleshores es tractava de cercar un nou "campaments", i providencialment aquest estiu era el primer que es feia a Espanya el Summer Camp de Life Teen. Life Teen són uns materials americans molt potents per iniciar els adolescent i joves a la fe. El rector de Montornès i jo vam fer aquesta aposta, provar una cosa nova, que es feia a Madrid, i l'aposta va anar molt, molt bé. Són els campaments on jo he vist una diversió més intensa i un contingut de fe més intens i profund. De la nostra parròquia van anar-hi 7 adolescents, i de Montornès 5. En total eren uns 150 adolescents. Els nois i les noies van quedar molt contents amb l'experiència viscuda sobretot a nivell de fe. Ha suposat per a ells, com ells mateixos van dir a la missa després de participar al Summer Camp, un abans i un després pel que fa a la vivència de la fe.

La darrera activitat de l'estiu, que ens obre les portes del més d'agost, és el Bar Parroquial i el Mercat solidari que fem durant la Festa Major del poble. Penso que és una activitat molt ben pensada (gràcies Mn. Xavi!) que genera molts beneficis per a la parròquia: interrelació entre els voluntaris que en formem part, es palpa el bon ambient, el sentit de família parroquial, els nens de la ktkolla hi fan també de voluntaris, cada ktkolla un dia diferent, és un pont parròquia-poble, i avui en dia aquests ponts són molt importants, As través del "mercadillo" aconseguim treure molts obsequis que d'altra manera no podrien sortir, i no podem oblidar tampoc que econòmicament són un ingrés força important per a Caritas, gairebé 3.000 euros. Gràcies a tots els voluntaris que en formeu part. Feu una grandíssima tasca i a més a més ens ho passem d'allò més bé, encara que ploqui 😊!!

Mirant el futur, ja a curt termini

Mirant el futur a curt termini hi trobem una activitat important i nova a la nostra parròquia: el Curs Alpha. N'hem parlat molt del Curs Alpha, doncs ja el tenim aquí! I podríem dir que ha vingut per quedar-s'hi. Perquè la idea inicial, cal veure per on ens porta Déu, és que cada any celebrem un Curs Alpha. És el mitjà que hem escollit per evangelitzar el nostre poble de Parets.

El sopar de presentació del Curs Alpha el farem el divendres 27/9, a les 21h al Centre Parroquial. Hem de viure amb emoció el fet d'iniciar un camí per comunicar la Bona Nova de Jesús. És un moment important. Volem començar a fer les coses d'una manera diferent. Volem assumir riscos. Volem treballar tant com calgui pel Senyor. Tot això ens ha d'il·lusionar, d'engrescar. I aquest camí o el fem entre tots, o anem a la una, o no ens en sortirem. I tot això ho hem de portar a la pregària.

Hem de fer un canvi cultural: passar d'una mentalitat de feligrès consumidor de serveis religiosos a una mentalitat de feligrès constructor de parròquia, de comunitat, d'Església. És vital fer aquest canvi. Ens hi juguem el futur. Esdevenir evangelitzadors no és potser el que ens demana al Senyor? Penso que sí!

Del Curs Alpha tenim tots els equips de persones força plens, motivats, i amb ganes. Els propers dies els responsables dels equips us trucaran a tots els que us vau apuntar per fer alguna tasca. Hi ha un punt on encara necessitem un cop de mà:

Necessitem voluntaris que ens ajudin a preparar els 10 sopars que comporta el Curs Alpha.

És una implicació en la mesura del que cadascú pot fer (si pots aportar tres truites, tres divendres, doncs això)

És el moment d'oferir els nostres millors plats a unes persones desconegudes, a qui Déu parlarà per l'amor i la dedicació que posarem en el que fem

Animeu-vos-hi!

Alpha

Pla *renove* pel temple de Parets

"Un poble, una parròquia"

**Un poble, una parròquia.
Entre tots, ho farem possible.**

Potser el qui ho ha vist sempre ja no ho veu, però quan hom entra al temple de Parets per primera vegada i té un mirada una mica analítica, veu una església molt bruta i deteriorada. Si volem que el temple manifesti la bellesa de la fe cal que ens hi posem seriosament. Anem a fer una relació de tot el que caldria rehabilitar i restaurar:

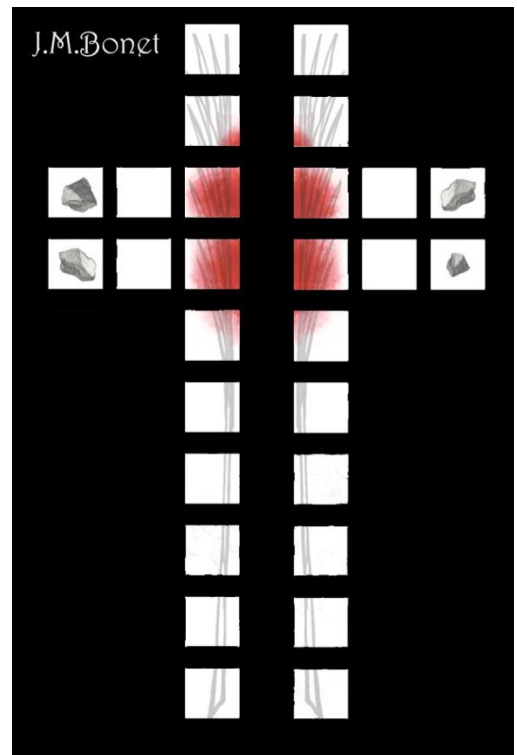
- Gairebé tots els vitralls de la cara nord estan trencats.
- Per les obertures del vitralls hi entra aigua, que deixa les parets en un estat lamentable.
- La resta de parets no estan millor perquè des que es va construir l'església les parets de la nau no han estat pintades.
- La rosassa té una part que s'està despenjant. La rosassa té el quadrant superior esquerre amb unes curvatures perilloses. El plom està cedint. Els experts consultats diuen que el que pot durar en aquest estat és una incògnita: podrien ser diversos anys o que demà mateix cedís la plomada i caigués aquella part dels vitralls (cauria cap a dins, damunt el cor, no hi ha perill que pugui afectar les persones).
- Els terres estan molt bruts, amb unes taques de cera que s'estenen per tot arreu.

En emprendre el camí de rehabilitació i restauració ens proposarem anar més enllà i aprofitar per fer alguns canvis més per deixar un temple que faci goig.

- Lluminositat espai d'entrada: l'església és molt fosca, hi ha molt poca claror natural. Per solventar aquesta situació estem treballant dues idees molt poc invasives de l'espai arquitectònic. Són aquestes:

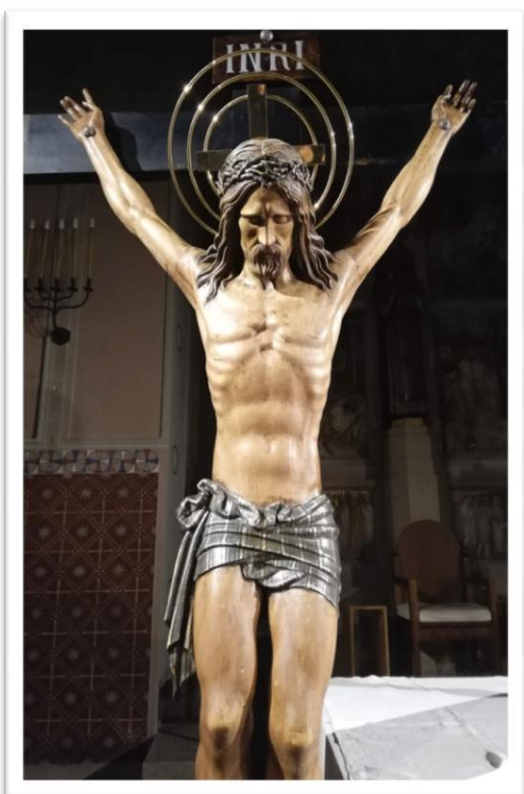
1. Posar un vitrall en forma de creu a la porta gran de fusta, aprofitant que la porta està formada per “quadrats”. Això generaria un efecte visual molt bonic des de fora i un augment de la claror interior.

2. A l'entrada de l'església hi ha dues portes de fusta laterals que segueixen la mateixa estructura que la porta central. La proposta és posar vidres bisellats a cadascun dels “quadrats”. Ja es va fer fa temps d'una manera molt tímida, a tres quadrats dels 12 que hi ha. Fer-ho de manera completa ajudaria molt al creixement de la llum interior i milloraria l'aparença de la porta. Hi ha una tercera porta

lateral que dona al baptisteri i a una capella, la de Sant Antoni. Aquesta porta és tota de fusta, la proposta és mantenir el marc de fusta i que tot l'interior de la porta sigui de vidre transparent.

- **Canvi d'ubicació d'imatges:** Aprofitant que s'engega aquest abast projecte de restauració i millora del temple es voldria procedir al canvi de lloc d'algunes imatges que actualment formen part del temple. El projecte consisteix a ubicar a la capella de Sant Antoni el St. Crist de Marès i la pietat de Marès. I desplaçar St. Antoni a la capella de St. Francesc d'Assís. Anem a explicar el sentit de tot plegat:

Situació actual del St. Crist de Marès:

En els últims 50 anys l'Església, des del Concili Vaticà II, s'ha tornat cada cop més cristocèntrica. Crist és el centre de l'Església. Ell és el rostre de Déu que se'ns ha revelat. Si la teologia i l'espiritualitat és cristocèntrica caldrà, en la mesura que sigui possible, que els nostres temples també ho siguin.

Al temple de St. Esteve això no passa: el St. Crist el tenim en un lloc de pas, un espai brut, davant de les escales per anar al cor, davant de l'espai on guardem els llantions. Qualsevol sant dels que tenim al temple té un lloc més digne que el que té el St. Crist. És inconcebible.

Situació actual de la Pietat de Marès

Està ubicada en un lloc de pas, davant la porta de la sagristia. Sembla que la idea inicial no era que es quedés allà.. Que no és un lloc adequat sembla evident. Aquell espai està allunyat de la “circulació” del fidels. No hi ha un espai adient per pregar davant de la imatge. No he vist, en dos anys, a ningú fer-ho, ni que algú hi deposités un ram de flors, ni un ciri, ni res. Cosa molt poc habitual quan la imatge és una pietat, i força bonica.

Proposta del canvi:

El St. Crist es posaria en el lloc de St. Antoni, al centre de la capella. La pietat es posaria al lateral dret, mirant cap a l'interior de la capella. En fer-ho caldria treure l'altar, que no té cap valor artístic.

Sentit teològic del canvi:

- . Tenir una església una mica més cristocèntrica. Presència del Crist més digna i central.
- . A la “nova capella” ens quedaria el baptisteri, el St. Crist i la Pietat, que són tres elements que lliguen teològicament perfectament entre ells. El baptisme ens sepulta en la mort del Crist per ressuscitar juntament amb ell, i aquest procés el vivim de la mà de la Mare de Déu.

Sentit artístic del canvi:

Si la peça més bonica i de més valor de l'escultor Marès és el St. Crist, si el nostre St. Crist és el més ben treballat en fusta de Marès, si és la imatge a la qual entra cada dia molta gent a pregar, com és que la tenim en un lloc de pas, brut, on no es fa gens fàcil pregar-li. Aquesta peça ha de tenir un espai adient, per poder copsar-ne tota la seva bellesa i facilitar que s'hi pregui.

Evitant tenir peces escultòriques en llocs de pas de persones estem contribuint a racionalitzar els espais de culte.

El projecte “Un poble, una parròquia”

Amb la finalitat de procedir a la rehabilitació de les quatre capelles emplaçades als laterals de l'Església de Sant Esteve de Parets del Vallès s'inicia una acció de micromecenatge, impulsada per una comissió formada per persones de Parets del Vallès vinculades a la parròquia.

L'objectiu és contribuir a la millora i conservació d'aquest edifici eclesiàstic, com a element patrimonial del poble, que ha estat sempre i continua sent símbol i centre neuràlgic de la vila de Parets.

Aquest temple marca l'inici de la nostra història com a poble, datat de l'any 904, a partir d'un document de consagració de l'església de Sant Esteve que es conserva a la Biblioteca Nacional de Catalunya i que inclou la referència a l'antic Parietes, el Parets actual.

1.115 anys després, engegarem aquest projecte de caire popular, que ens permeti mantenir en bon estat un espai que ha esdevingut durant tots aquests anys punt de reunió i de trobada, la casa de tots els paretans i les paretanes. Precisament ha estat el pas del temps el que ha motivat la situació malmesa en què es troben actualment les 4 capelles, els terres i les parets laterals, i que requereixen una intervenció de rehabilitació i conservació.

Ens il·lusiona compartir aquest projecte i convertir-lo en una acció col·lectiva, en què cadascú pugui fer la seva aportació en la mesura que consideri oportú o dins de les seves possibilitats. Tot pot ajudar, perquè com bé sabem a Parets, cada granet de sorra suma i entre tots som capaços d'assolir les fites que ens proposem.

Hem anomenat aquest projecte 50x1600. D'aquí parteix la iniciativa de micromecenatge. 1600 aportacions de 50 euros poden permetre restablir la imatge i el bon estat del temple de Sant Esteve.

Amb l'objectiu d'assolir aquesta fita, durant tot aquest any, en què commemorem el 1.115 aniversari del nostre poble, al voltant de la nostra parròquia, tenim previst programar accions diverses, on tothom hi és benvingut i ben rebut a participar-hi i aportar idees. Perquè tots som poble i tots som parròquia, i entre tots, ho podem fer possible.

Al llarg del curs 2019-2020 es duran a terme un munt d'accions que incorporin la participació del poble i de la parròquia amb la finalitat d'aconseguir els 1600 donants de 50 euros.

